

[Skrumsager Skau]

ningsregler, vi har, vedrørende generationsskifte.

Det, forslaget i store træk går ud på, er en ligestilling af de erhvervsdrivende fonde med aktieselskaber, og det går som en rød tråd igennem forslaget. Det vedrører opgørelse af regnskaber og offentligt indseende med fondens dispositioner i forhold til vedtægterne. Desuden er der medarbejderrepræsentanter i fondsbestyrelserne. Jeg vil gerne tilslutte mig disse ting.

Jeg vil også gerne tilslutte mig, at medarbejdernes kompetence i fondsbestyrelsen begrænses til de områder, der vedrører erhvervsvirksomheden, og ikke omfatter fondens øvrige aktiviteter. Nogle erhvervsdrivende fonde er moderfonde og har således datterselskaber, som det er blevet nævnt. Det ville nok i de fleste tilfælde være tilstrækkeligt at have medarbejderrepræsentanter i datterselskaberne.

En væsentlig forskel mellem aktieselskaber og fonde ligger i, at aktieselskabernes overordnede myndighed er generalforsamlingen, hvorimod fondens overordnede myndighed nu ligger hos bestyrelsen, i forslaget foreslået ændret til at blive tillagt fondsmyndigheden og overregistratoren, dvs. det offentlige. Det vedrører både godkendelsen af bestyrelsesvalg og af vedtægtsændringer.

Dette strider lidt imod min overbevisning, og jeg vil derfor gerne i udvalget med ministeren drøfte muligheden for at fastholde fondsbestyrelsen som den overordnede myndighed på lige fod og under samme ansvar over for det offentlige, som en aktieselskabs generalforsamling er underlagt. At erstatte en fondsbestyrelses nuværende myndighed med en offentlig fondsmyndighed og overregistrator, føler jeg sætter de erhvervsdrivende fonde under offentligt formynderskab, og det er som sagt lidt imod mine principper.

Venstre mener endvidere, at fondsmyndigheden ikke skal kunne blande sig i en erhvervsfonds bestyrelses dispositioner vedrørende virksomhedens drift. Det, den skal, er at kontrollere, at fondsbestyrelsen overholder fondsvedtægterne og de bestemmelser, som vil blive resultatet af dette forslag.

Oftentimes har der her i salen været talt om love med tilbagevirkende kraft. Ved vedtagelse af dette forslag kan nogle erhvervsdrivende fonde, som endnu kun testamentarisk eksisterer, komme i klemme. Det skyldes, at vedtægter-

ne allerede er skrevet på grundlag af den nuværende sædvaneret, mens fonden i princippet først senere vil blive etableret, og først efter at dette lovforslag er vedtaget. Det kaldes også de hvilende testamenter. Det ville derfor være ønskeligt, om fondsmyndigheden i disse tilfælde kunne dispensere fra reglerne f.eks. om kapitalgrundlaget.

Ministeren anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at industriministeriet er i gang med at forberede en lovgivning for andre fonde og selskaber end dem, der er anført i dette lovforslag og i forslaget vedrørende fonde og visse foreninger, og det er på sin vis udmærket, men jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at dansk erhvervslivs muligheder ligger i, at sædvaneret for disse virksomheder og organisationer forbliver så godt som uændret. Det er meget vigtigt. Nogle af de virksomheder kendetegner jo dansk erhvervsliv.

Med disse ord vil jeg tilsige lovforslaget en velvillig, men også grundig behandling i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Dette er ikke det værste af de tre forslag om fonde, vi har til behandling i dag. Vi kan i det væsentlige støtte forslaget, dels fordi vi mener, der er brug for en lovgivning for erhvervsdrivende fonde, dels fordi ministerens forslag i det væsentlige følger fondsudvalgets betænkning. Der er en række afvigelser, og de fleste af dem vil vi tage op under udvalgsarbejdet.

Der er dog en enkelt, der fortjener at blive taget op allerede her. Det er det forhold, at begrænsningen over for familiefonde, som er medtaget i udvalgets betænkning, er udgået af ministerens forslag. Det kan der da ikke være flertal for i tinget.

Familiefondene er jo en gammel sag. Helt tilbage til indførelsen af grundloven i 1849 var det et krav fra de kræfter, der senere blev til partiet venstre, at der kom forbud mod den type fonde, der hedder familiefideikomiser, mens de kræfter, der senere blev til det konservative folkeparti, naturligvis var imod forbuddet. Det lykkedes ikke dengang at komme igennem med et totalt forbud; det kom først med grundlovsændringen i 1953.

Familiefonde er i praksis en omgåelse af denne grundlovsbestemmelse, og det er også